

PARAULA I VIDA

El Sínode dels Joves

Des del proper dimecres dia 3 d'octubre i fins al diumenge 28 se celebrarà a Roma, convocat pel Sant Pare Francesc, el Sínode de Bisbes que tractarà sobre «**Els joves, la fe i el discerniment vocacional**». El camí fins arribar al Sínode ha comptat amb un Document preparatori, un Qüestionari per a les Conferències episcopals i un Qüestionari *on line* obert a tothom; una Carta del Papa per als joves, un Seminari internacional sobre la condició juvenil i la reunió pre-sinodal amb un document final. Participaren en aquesta darrera iniciativa prop de 300 joves dels cinc continents i també uns 15.000 joves a través de les xarxes socials. S'ha viscut el desig de l'Església de posar-se a l'escolta de tots els joves, sense excloure'n cap.

Tots aquests materials van ser analitzats àmpliament, sintetitzats acuradament i finalment recollits en l'«**Instrument de treball**» (*Instrumentum laboris*) per al Sínode, que està estructurat en 3 parts amb 3 lemes: «**reconèixer**», on s'escolta la realitat, fent una síntesi sobre la situació actual de la joventut; «**interpretar**», amb algunes claus de lectura de les qüestions decisives presenta-

des al discerniment del Sínode; i «**escollir**», on es vol ajudar els Pares sinodals a prendre una posició sobre les orientacions i decisions que es prendran. I es conclou amb una significativa atenció al tema de la santedat, perquè l'Assemblea sinodal reconegui en ella «el rostre més bonic de l'Església» (GE 9) i ho sàpiga proposar a tots els joves d'avui.

El Sínode vol respondre a allò que és essencial a la vocació i a la missió de l'Església que ha de tenir cura dels joves. De la mateixa manera que el Senyor Jesús va caminar amb els deixebles d'Emaús (cf. Lc 24,13-35), també l'Església ha d'acompanyar tots els joves, sense excloure'n cap, vers l'alegria de la fe i de l'amor. I els joves rejuveniran el rostre de l'Església. Com ja ho expressava el *Missatge als joves del Concili Vaticà II* (8.XII.1965), el Sínode dels Joves cerca nous camins de rejuveniment eclesial i vol ajudar al discerniment vocacional en aquest «canvi d'època». Un discerniment que és un instrument pastoral, basat en una actitud autènticament espiritual, per tal d'obeir l'Esperit Sant. El Document convida a obrir i no tancar, a fer preguntes i a plantejar interrogants sense suggerir respostes preestablertes, a considerar alter-

natives i explorar oportunitats. Des d'aquesta perspectiva, és evident que la mateixa Assemblea sinodal del proper mes d'octubre necessita ser afrontada amb les disposicions pròpies d'un procés de discerniment, i amb pregària.

Intercedim aquests dies i al llarg del Sínode pels joves d'arreu del món i pels Pares sinodals, amb la pregària redactada pel mateix Papa Francesc: «Senyor Jesús, la vostra Església en camí vers el Sínode dirigeix la seva mirada a tots els joves del món. Us demanem que amb coratge es facin càrrec de la pròpia vida, vegin les coses més boniques i profundes, i conservin sempre el cor lliure. Acompanyats per guies prudents i generosos, ajudeu-los a respondre a la crida que Vós dirigiu a cada un d'ells, per a realitzar el propi projecte de vida i assolir la felicitat. Mantingueu oberts els seus cors als grans somnis i feu que estiguin atents al bé dels germans. Com el Deixeble estimat, que estiguin també ells al peu de la creu per acollir la vostra Mare, rebent-la de Vós com un do. Que siguin testimonis de la Resurrecció i sàpiguen reconèixer-vos viu al seu costat, anunciant amb joia que Vós sou el Senyor.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada del professorat de l'Escola Regina Carmeli de Rubí a Tartera

El dia 10 de setembre a la Residència Immaculada de Tartera, a Prats i Sansor de la Cerdanya, va tenir lloc la trobada de convivència i d'inici del nou curs del professorat i personal de l'Escola Regina Carmeli de les RR. Carmelites de Sant Josep a Rubí. L'Eucaristia fou preparada per l'equip de pastoral de l'escola, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i celebrada per Mn. David Codina. Posà en relleu el lema del curs que vol renovar el cor de tots els integrants de l'escola. L'Arquebisbe Joan-Enric valorà la tasca dels educadors animant-los a tenir bona autoestima i sentit enlairat de la seva missió educativa com a mestres.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Espontaneïtats

La major part de les nostres accions són «espontànies». En el tracte amb els de casa, en les relacions amb els companys de feina, en la manera de conduir o de reaccionar davant d'una situació imprevista, actuem de manera espontània, és a dir, segons la nostra manera de ser, la nostra educació, les nostres conviccions, el nostre temperament. També les opinions i comentaris sobre una notícia, sobre l'actuació d'algú, sobre un conflicte social o polític, solen ser espontanis. Dificilment dediquem estona a reflexionar sobre els diversos aspectes d'un conflicte o a escoltar i valo-

rar els que pensen o actuen de manera diferent de la nostra. Això, naturalment, val per a nosaltres i per a tothom, aquí i a l'altra banda de món. Això vol dir que el que hi ha dins nostre i que està a l'arrel de les nostres «espontaneïtats» és importantíssim.

La nostra mirada cristiana entén que, al fons, aquestes espontaneïtats poden tenir una doble orientació; o bé responen a una actitud marcada per l'Evangeli, i aleshores les espontaneïtats són fruits de l'Esperit, o bé són manifestacions d'actituds tancades, egoistes, injustes, per més que siguin compartides per tot un grup o una cultura. No

més cal recordar les barbaritats que s'han fet amb els esclaus, les dones, els deficients o els infants treballadors, encara que tota una cultura ho hagi considerat normal. Probablement el que és més difícil és adonar-se'n i reconèixer l'abús o la injustícia. Diu l'Evangeli d'avui que per entrar a la vida, si cal, s'ha de treure l'ull o tallar la mà. Són imatges, naturalment, però si Jesús usa imatges tan dures és perquè arrencar del cor les nostres «espontaneïtats» inhumanes pot ser molt dolorós.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

El Sínodo de los Jóvenes

Desde el próximo miércoles día 3 de octubre y hasta el domingo 28 se celebrará en Roma, convocado por el Santo Padre Francisco, el Sínodo de Obispos que tratará sobre «**Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional**». El camino hasta llegar al Sínodo ha contado con un Documento preparatorio, un Cuestionario para las Conferencias episcopales y un Cuestionario *on line* abierto a todos; una Carta del Papa para los jóvenes, un Seminario internacional sobre la condición juvenil y la reunión presinodal con un documento final. Participaron en esta última iniciativa cerca de 300 jóvenes de los cinco continentes y también unos 15.000 jóvenes a través de las redes sociales. Se ha vivido el deseo de la Iglesia de ponerse a la escucha de todos los jóvenes, sin excluir a nadie.

Todos estos materiales fueron analizados ampliamente, sintetizados cuidadosamente y finalmente recogidos en el «**Instrumento de trabajo**» (*Instrumentum laboris*) para el Sínodo, que está estructurado en 3 partes con 3 lemas: «**reconocer**», donde se escucha la realidad, haciendo una síntesis sobre la situación actual de la juventud; «**interpretar**», con algunas claves de lectura de las cuestiones decisivas presentadas al discernimiento del Sínodo; y «**escoger**», donde se quiere ayudar a los Padres sinodales a tomar una posición sobre las orientaciones y decisiones que se tomarán. Y se concluye con una significativa atención al tema de la santidad, para que la Asamblea sinodal reconozca en ella «el rostro más bello de la Iglesia» (GE 9) y lo sepa proponer a todos los jóvenes de hoy.

El Sínodo quiere responder a lo esencial de la vocación y la misión de la Iglesia que debe cuidar a los jóvenes. Del mismo modo que el Señor Jesús caminó con los discípulos de Emaús (Lc 24,13-35), también la Iglesia debe acompañar a todos los jóvenes, sin excluir a ninguno, hacia la alegría de la fe y del amor. Y los jóvenes rejuvenecerán el rostro de la Iglesia. Como ya lo expresaba el *Mensaje a los jóvenes del Concilio Vaticano II* (8.XII.1965), el Sínodo de los Jóvenes busca nuevos caminos de rejuvenecimiento eclesial y quiere ayudar al discernimiento vocacional en este «cambio de época». Un discernimiento que es un instrumento pastoral, basado en una actitud auténticamente espiritual, para obedecer al Espíritu Santo. El Documento invita a abrir y no cerrar, a hacer preguntas y plantear interrogantes sin sugerir respuestas preestablecidas, a considerar alternativas y explorar oportunidades. Desde esta perspectiva, es evidente que la misma Asamblea sinodal del próximo mes de octubre necesita ser afrontada con las disposiciones propias de un proceso de discernimiento, y con oración.

Intercedamos estos días y a lo largo del Sínodo por los jóvenes de todo el mundo y por los Padres sinodales, con la oración redactada por el mismo Papa Francisco: «Señor Jesús, tu Iglesia en camino hacia el Sínodo dirige su mirada a todos los jóvenes del mundo. Te pedimos para que con audacia se hagan cargo de la propia vida, vean las cosas más hermosas y profundas, y conserven siempre el corazón libre. Acompañados por guías sapientes y generosos, ayúdalos a responder a la llamada que Tú diriges a cada uno de ellos, para realizar el propio proyecto de vida y alcanzar la felicidad. Mantén abiertos sus corazones a los grandes sueños y haz que estén atentos al bien de los hermanos. Como el Discípulo amado, estén también ellos al pie de la Cruz para acoger a tu Madre, recibéndola de Ti como un don. Sean testigos de la Resurrección y sepan reconocerte vivo junto a ellos anunciando con alegría que Tú eres el Señor.»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Recés de la Gna. Victòria Molins sobre els joves, a Càritas

La Gna. Victòria Molins va parlar, el divendres 7 de setembre, de la seva experiència en el tracte amb els joves —i especialment els joves amb més risc d'exclusió— als voluntaris i treballadors de Càritas de la Diòcesi d'Urgell. Ho va fer en el tradicional recés anual que va aplegar més de seixanta voluntaris i treballadors de les diferents Càritas d'Urgell i de la Càritas Nacional d'Andorra, i que va tenir lloc a la Residència de la Sagrada Família d'Urgell a La Seu d'Urgell. El recés fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel Delegat diocesà de Càritas, Mn. Jaume Mayoral, i els directores de Càritas d'Urgell, Sr. Josep Casanovas, i Càritas Andorrana, Sr. Amadeu Rocamora.

L'Arquebisbe Joan-Enric va presentar la Gna. Victòria Molins, religiosa, als assistents al recés i va destacar la seva tasca al costat dels joves, dels presos i de les dones en el barri del Raval de Barcelona, on viu amb la seva comunitat, de la Companyia de Santa Teresa de Jesús.

La Gna. Victòria Molins va posar èmfasi en la seva xerrada en què «si els joves han de ser una prioritat de l'Església i els pobres són els preferits de Déu, els joves més pobres i desfavorits han de ser una prioritat per a Càritas i per a tots els que vivim un compromís cristià». A través de la seva experiència va voler dividir els joves en tres grups diferenciats: els joves amb inquietuds, una majoria de joves sense inquietuds aparents, i un tercer grup de joves «nini» que tot sovint acaben en la marginació. Per a la Gna. Victòria és de suma importància reconèixer la realitat, interpretar-la i integrar-la. Els joves es mostren amb inquietuds, més enllà de les aparences, i s'ha de ser capaç d'interpretar les senyals positives que ofereixen i aprofitar-les per atreure'ls a la persona de Jesús, perquè estan oberts a fer el bé i els atreu l'acció solidària. Potser aquest interès

per un món més just és un primer pas per començar a transmetre la fe. També feu un repàs dels trets importants de les noves generacions, a partir dels estudis del sociòleg catòlic Javier Elzo: es tracta de famílies menys nombroses que les d'abans, hi ha molts fills únics, l'adolescència es caracteritza per començar abans i acabar més tard, usen les noves tecnologies per comunicar-se, provenen de moltes ètnies i cultures d'origen, viuen en famílies més fràgils, tendeixen a banalitzar les drogues i l'alcohol, associant aquest darrer amb la diversió nocturna. Per a ells és important la relació amb els amics, el temps lliure i la política i se senten allunyats del treball i la religió; pels que tenen estudis primaris és més important guanyar diners i per als universitaris, la parella, la vida sexual i la política. Pertanyen menys a les associacions i són pocs els que volen canviar la societat.

La Gna. Victòria Molins animà els responsables de Càritas a ser capaços d'estar atents a les necessitats dels joves, a escoltar-los i acompanyar-los, especialment a aquells joves amb necessitats importants afectives o familiars. Va destacar com Càritas és una institució d'Església ben vista i reconeguda i com pot ser per als joves atraient dur a terme actes de servei en favor dels altres.

► **Inici de curs dels seminaristes d'Urgell.** Dimecres 12 de setembre, el Seminari d'Urgell inicia el curs 2018-2019, amb nou Rector Mn. Gabriel Casanovas i Vila, que ha succeït Mn. Ignasi Navarri i Benet, i que comptarà enguany amb tres seminaristes interns: Martín Candela, Alejandro Vargas i Paul Berrío, que cursaran quart de teo-

logia, segon/tercer de teologia i primer de filosofia respectivament, a les Facultats de Filosofia i de Teologia de Catalunya, amb seu a Barcelona. El nou Rector d'Urgell, Mn. Gabriel Casanovas, serà també el nou Vicerector del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, amb seu a Barcelona, carrer Casp 49, on resideixen tots

els seminaristes estudiants de les set diòcesis de la Província Tarraconense, i alhora cursarà estudis d'Història a la Facultat d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes Antoni Gaudí, de Barcelona.

El Bisbe Delegat pels altres Bisbes continua essent Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Els avis són un tresor a la família. Si us plau, cuideu els avis, estimeu-los i feu que parlin amb els nens!» (26 de juliol).

@Pontifex: «La santedat no té a veure només amb l'esperit, sinó també amb els peus que ens porten als germans i les mans amb les quals els ajudem» (29 de juliol).

@Pontifex: «Per poder ajudar els altres cal la trobada personal amb Déu: moments de pregària i d'escoltar la seva Paraula» (1 d'agost).

@Pontifex: «A l'Església tots tenim la responsabilitat de santificar-nos, tenint cura dels altres» (1 d'agost).

Festa de Meritxell en la celebració de les noces d'argent episcopals de l'Arquebisbe Joan-Enric

La festa litúrgica de la Mare de Déu de Meritxell és sempre una data molt esperada pels fidels del Bisbat d'Urgell i molt especialment pels que conviuen a les set parròquies andorranes. Meritxell, llum del migdia, va il·luminar enguany una efemèride molt especial, les noces d'argent episcopals de Mons. Joan-Enric Vives. Autoritats i fidels van compartir moments simbòlics.

La solemne celebració eucarística de les onze del matí fou presidida per Mons. Joan-Enric i concelebrada pels sacerdots i diaca de les Valls d'Andorra. Els preveres de les Valls d'Andorra van voler manifestar la seva estima fraternal a l'Arquebisbe Joan-Enric tot obsequiant-lo amb un bàcul bellament treballat. A l'inici de la solemne Eucaristia, a la qual van assistir, com és tradició, els representants de les principals institucions andorranes, l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, va adreçar a Mons. Vives unes paraules de felicitació pels 25 anys que s'han acomplert enguany de la seva ordenació episcopal, i alhora d'agraïment per la seva guia i magisteri pastoral des que va arribar a la Diòcesi d'Urgell.

Mn. Sàrries va recordar que el pontificat de Mons. Vives ha estat vinculat al Bisbat d'Urgell els darrers disset anys, «els dos primers com a Bisbe coadjutor del Dr. Martí, de feliç memòria. I després, ja fa quinze anys, com a Bisbe diocesà i Copríncep del nostre estimat Principat d'Andorra». En escaure's aquest aniversari tan especial que, tal com ha recordat l'Arxiprest, coincideix en l'any del vint-i-cinquè aniversari de la Constitució del Principat d'Andorra, «els sacerdots de les parròquies de les Valls hem considerat oportú fer un obsequi al Senyor Arquebisbe: li ofrenem un bàcul, que és, juntament amb la mitra, la distinció epis-

copal en l'Església des del segle IV. El bàcul, simbolitza la funció de pastor, la responsabilitat d'atendre i cuidar dels fidels que li són encomanats», explicà l'Arxiprest de les Valls. Ens recorda i fa reviure aquell verset del salm 23: «la vostra vara de pastor m'asserena i em conforta».

Després Mn. Josep Maria Solé, de 92 anys, que actualment resideix al Seminari diocesà d'Urgell, i el sacerdot més jove, Mn. Emili Villegas, nascut a Andorra la Vella el 1986, i actualment Vicari parroquial d'Escaldes-Engordany i Encamp (i, a més, es dona la feliç coincidència que va ser batejat per Mn. Solé), van recollir el bàcul dels peus de la Mare de Déu, on era en ofrena i li van lliurar a Mons. Vives, que el beneí. Agraí l'obsequi amb unes paraules carregades de sincera emoció. En acabar, el temple esclatà espontàniament en aplaudiments.

Mons. Joan-Enric va recordar que el bàcul també evoca Jesucrist, el Bon Pastor, aquell que coneix les ovelles com ningú, aquell que les uneix en la caritat, aquell que les mena a les bones pastures, que ajuda les que més el necessiten... Aquell, en definitiva, que dona la vida per les ovelles. El bàcul és un signe que els Bisbes condueixen els fidels, el Poble de Déu, com un pastor el seu ramat. Per això, Mons. Vives volgué compromís com a successor dels apòstols, Bisbe, i de servir la Diòcesi d'Urgell i el Principat d'Andorra, guiat sempre per la veritat i l'amor, amb l'estil pastoral de Jesús, el Bon Pastor.

La celebració eucarística, solemnitzada pel Cor dels Petits Cantors d'Andorra, dirigida per Catherine Metayer, fou molt participada pels centenars de pelegrins arribats de les set parròquies d'Andorra i de molts altres indrets de la Diòcesi d'Urgell que omplien a vessar el Santuari Basílica de la Patrona del Principat.

Fragment de l'homilia de Mons. Vives

«Els Andorrans som un poble amb arrels que s'endinsen enllà de la història. La Verge Maria, com a bona Mare, sempre ens recorda des de Meritxell que hem de ser llum esclatant com la del migdia enmig del nostre món (Meritxell ve de *meridies*, *medius dies*, «llum refulgent del migdia»). Ser llum, avui, què ha de significar? Estimar-nos de tot cor com a germans, que no hem de ser egoistes sinó defensar la vida sempre i posar la dignitat dels més febles i necessitats al centre de la nostra societat; que hem de construir un món més fraterno i una Andorra més solidària i més justa; no hem d'acceptar mai la mentida, ni la difamació, ni la violència sinó la pau i la justícia. Hem de dir no a les agressions i mentides per difamar o treure'n altres rèdits, passant de si allò fa mal a la persona, a la seva família, o al país. Tot no s'hi val en el nostre país...»

»Un any més, els Andorrans pugem al Santuari de Meritxell per celebrar amb goig la gran festa d'Aplec de tot el país unit. Enguany hi venim amb una agraïda acció de gràcies pels 25 anys de la Constitució democràtica del Principat.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9, 46-50]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), verge carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. □ **Lleida:** Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat

Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dijous [Jb 19,21-27a / Sl 26 / Lc 10,1-12]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els ve-

terinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ Divendres [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2C 5,17-21 / Mt 7, 7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg., polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6. 12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101),

prev. retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16 (o bé, més breu: Mc 10, 2-12)]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

Diumenge XXVI de durant l'any (B)

COMENTARI

Si la teva visió de les coses et fa caure en pecat, canvia-la!

El llibre dels Nombres testimonia la pacient pedagogia del Senyor educant el seu Poble en la maduresa humana i religiosa; de l'idealisme de les històries patriarcal i l'èpica sortida d'Egipte, passem al realisme quotidià de la vida pel desert.

Anacrònicament Nm presenta Israel com un poble ja organitzat en Dotze Tribus caminant vers la Terra Promesa; vol fonamentar el sistema religiós del judaisme, remuntant les seves institucions a la voluntat de Moisès, gran confident del Senyor.

Com recordem el peix que menjàvem a Egipte! (Nm 11,5s): les queixes del Poble disgusten Moisès. Jo no puc portar tot sol la càrrega d'aquest Poble (v. 14).

El Senyor, atenent Moisès, li fa reunir setanta ancians per *infondre'ls part de l'esperit que tu tens* (v. 17). Però dos dels convocats *no s'han presentat*. Davant la proposta d'excloure'ls de la missió profètica, Moisès diu: *Tant de bo el Senyor donés a tots el seu Esperit*.

La denúncia del *jornal escatimat* és d'especial gravetat. No hi ha impunitat: als qui *han amuntegat riqueses escatimant el jornal i han viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers* els espera un terrible destí. Els objectes de luxe esdevenen instruments de càstig: *El vostre or s'ha rovellat i el seu rovell us devorà les carns*.

Acabada la segona instrucció sobre el seu seguiment, Jesús dona una sèrie de normes comunitàries (9,38-50). Arrelades en l'ensenyament de Jesús les normes volen respondre a situacions noves sorgides en Comunitats ja de la segona generació quan han entrat a la l'Església molts provinents del paganisme.

Hi ha paral·lelisme amb la història d'*Eldad i Medad*. El fet que *no venen amb nosaltres* a la Reunió comunitària mou algun deixeble a proposar *que no ho fessin més*. Però *Jesús respongué: Deixeu-los fer; perquè qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres*.

Les metàfores de la *mà*, el *peu* i l'*ull* simbolitzen les riqueses, la trajectòria i la visió de les coses. *Si les teves «possessions», la teva «trajectòria vital» o la teva «visió de les coses» et fan caure en pecat, talla amb tot això per poder entrar al Regne de Déu!*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibi-los-ho.» Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingüés el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engraiat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis, i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres.» Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de los Números (Núm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la Nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. En cuanto se posó sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar. Pero no volvieron a hacerlo. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque eran de los designados, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo». Moisés le respondió: «¿Es que estás tú celoso por mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor y profetizara!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,1-6)

Atención, ahora, los ricos: llorad a gritos por las desgracias que se os vienen encima. Vuestra riqueza está podrida y vuestros trajes se han apollado. Vuestro oro y vuestra plata están oxidados y su herrumbre de convertirá en testimonio contra vosotros y devorará vuestras carnes como fuego. ¡Habéis acumulado riquezas en los últimos días! Mirad, el jornal de los obreros que segaron vuestros campos, el que vosotros habéis retenido, está gritando, y los gritos de los segadores han llegado a los oídos del Señor del universo. Habéis vivido con lujo sobre la tierra y os habéis dado a la gran vida, habéis cebado vuestros corazones para el día de la matanza. Habéis condenado, habéis asesinado al inocente, el cual no os ofrece resistencia.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, Juan dijo a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no viene con nosotros». Jesús respondió: «No se lo impidáis, porque quien hace un milagro en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro». Y el que os dé a beber un vaso de agua porque sois de Cristo, en verdad os digo que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te induce a pecar, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos a la "gehenna", al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te induce a pecar, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies a la "gehenna". Y, si tu ojo te induce a pecar, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos a la "gehenna", donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»